

KARA MASKE

HAFTALIK - MECMUA

SAYI
11

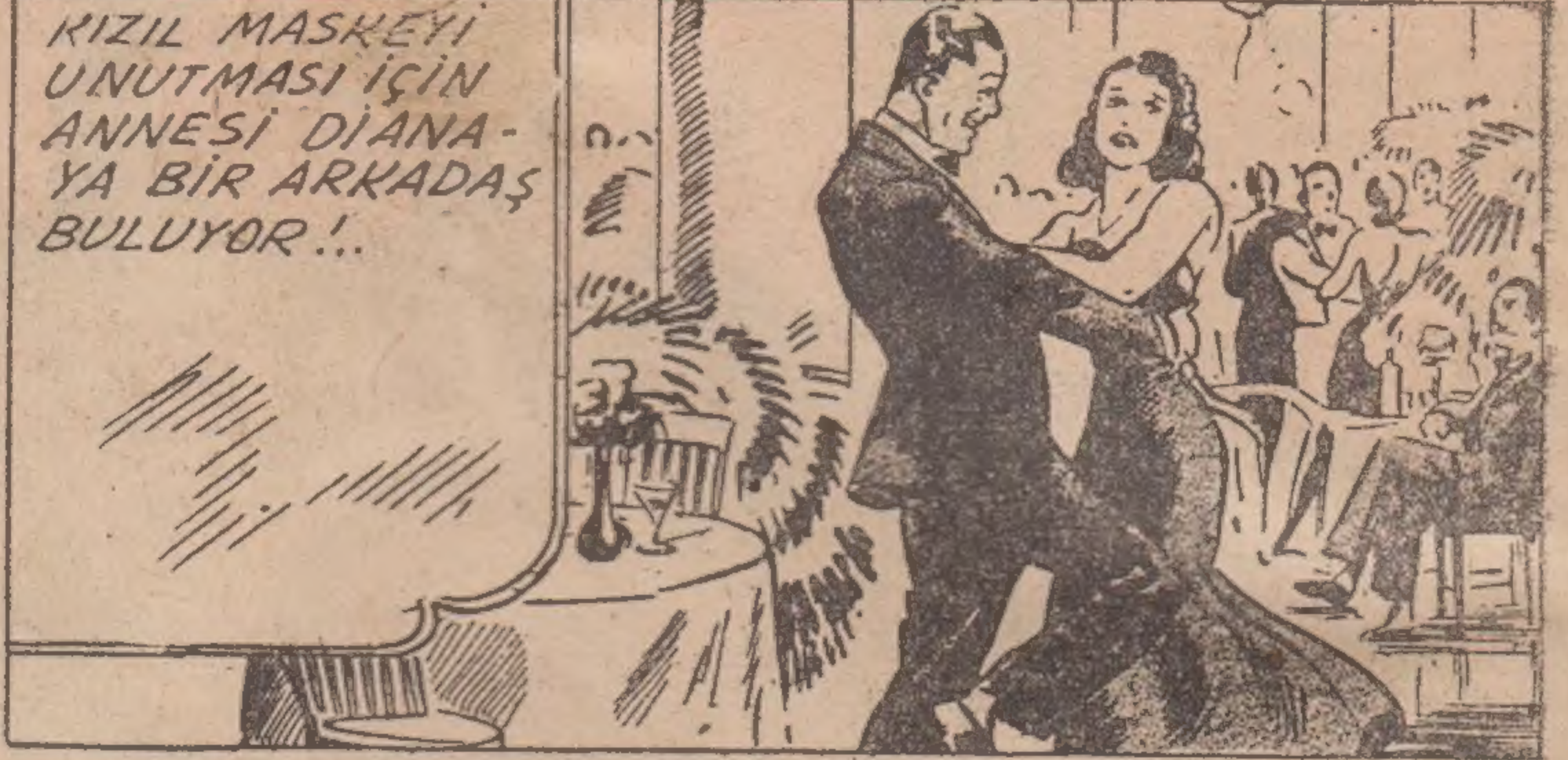
Karlotli

Kızıl Maske

İŞTE RULDUM! BİZE EN UYGUNUNU BULDUM!

KIZIL MASKEYİ UNUTMASI İÇİN ANNESİ DİANA-YA BİR ARKADAŞ BULUYOR!...

BAKINIZ! BU MÜZİKLE NASIL DANCEDİLİYOR!

ALLAH AŞKINA YETER.. BAŞIM AĞRIYOR!...

DAHA VAKİT ÇOK ERKEN NEYE EVE GİRİYORSUNUZ? YARIN AKŞAM SİZİ GENE ALMI-YA GELİRİM!

HAYIR... TEŞEKKÜREDE RİM.. BU AKŞAM ÇOK YORULDUM

PEK MEMNUN OLMUŞA BEN-ZEMİYOR!

BAK ABLA! DİANA İÇİN İŞ GÜÇ SAHİBİ, CİDDİ İNSANLAR LAZİM!

BEN BORSADAKİ FİYAT YÜKSEKLİĞİNİ YABANCI PİYASALARDAKİ DEĞİŞİKLİKLERLE İLGİLİ GÖRÜYÖRÜM!

BEN DE... O FİYAT KIRDEYİM... HAP-HAPŞUUDU!

GEÇEN AY HİSSE SENETLERİ İKİ BİNE YAKIN YÜKSELDİ FAKAT DAHA YÜKSELECEĞİNİ TAHMİN EDİYÖRÜM!

SİZİ RAHASIZ ETTİM GALİBA!

HAYIR FAKAT VAKİT ÇOK GEÇ!

SİZİ TEKRAR NE ZAMAN GÖREBİLİRİM?

BEN SİZİ TELEFONLA BİLDİRİRİM!...

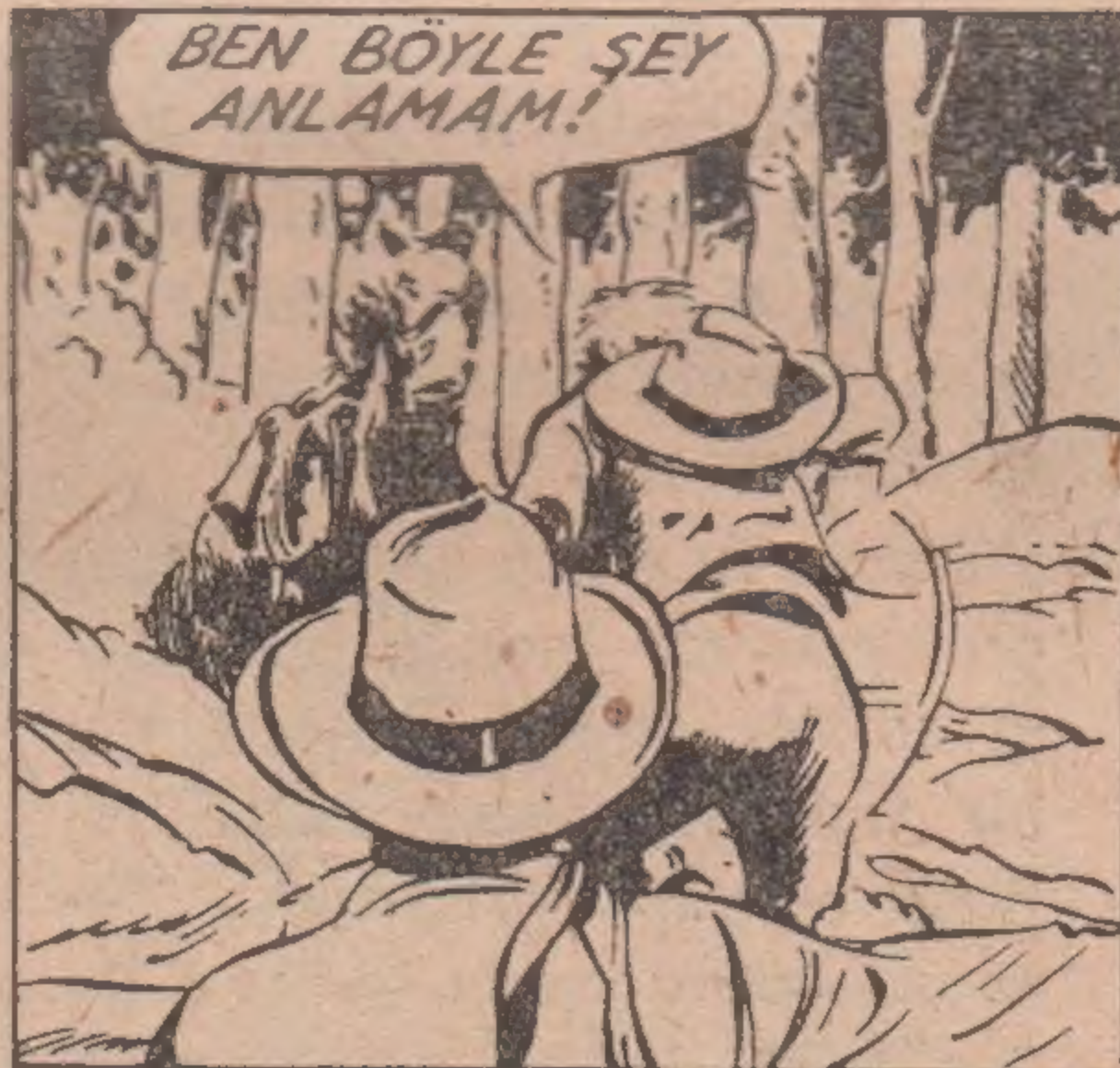
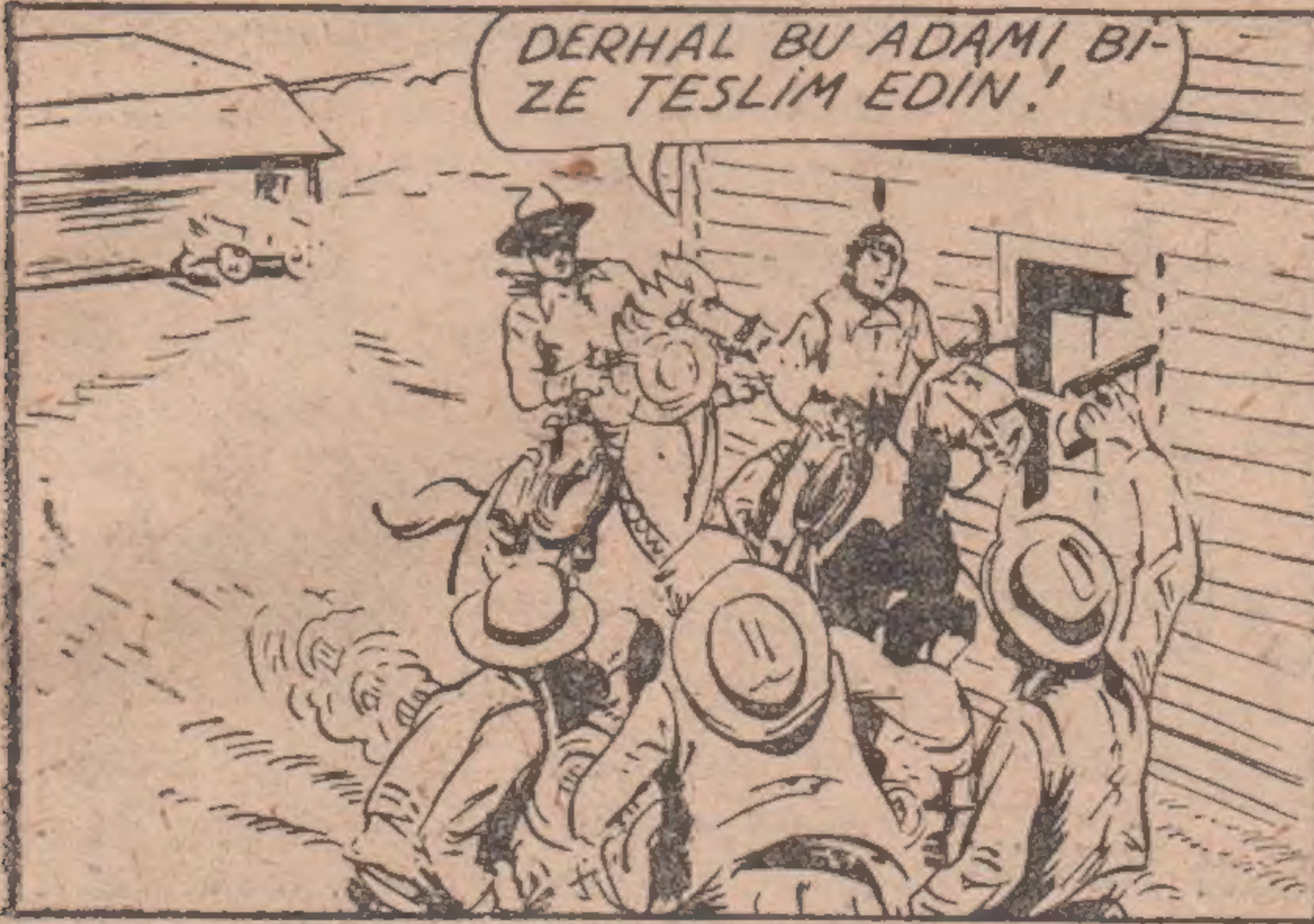

ANLIYAMADIK GİTTİ, BU KİZA HIÇ ARKADAŞ BULAMADIK!

BU ÇOK CİDDİ İDİ ATLET BİR ARKADAŞ BULMALI!

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari®

Kaptan Jack piposundan de-
rin bir nefes çekerek denize
bükürdü. Tatlı bir şimal rüz-
gârı esiyor ve daima batı rüz-
gârlarına açık bu denizde, ge-
milerin "Kuzu sırtı" dedikle-
ri köpüklü dalgacıklar yapı-
yordu. Sahilden epey açılmış-
tık ama, akşamın birden bas-
tıran o dumanlı karanlığı için-
de, sahilin göz gibi açılıp ka-
panan ışıklarını görüyorduk.
Ekseriya aksamla, gecenin bir-
leştiği bu saatlerde bütün in-
sanları saran o anlatılması güç
kasvet verici hisler bizi de
kaplamıştı. Uzun bir müddet
orada, hiç konuşmadan, per-

iskeleye yanaştı. Merdiveni in-
dirdik. Lumbarlardan sızan
hafif aydınlıkta simsiyah bir
gölgenin bir kedi çevikliğiyle
merdiveni birmanlığını gör-
düm. Evet, size soy ediyim, gi-
bi baştan aşağı siyahlara bü-

Adam hararetle, tesekkür et-
ti. Titreyen sesinde o kadar
lezen gelen bir minnettarlık
duygusu sezdim ki o zaman
yaptığım hareketten pişman
olmadım. Sonra bavulunu ala-
rak ser tayfanın arkasından
geminin alt katına indi.

Suçlu

SELİM TURHAN

Bundan sonra onu hemen
görmedim dersem yalan nöyle-
memiş olurum. Biz uğradığı-
mız limanlardan yük alıyor-
duk ve başımızı kaşıyacak
halimiz yoktu. Adam ise gü-
verteye bile çıkmıyordu. Yal-
nız kendisine verilen yemeği,
dapparacık kamarasında yi-
yor ve makinelerin o yeknasak

vanenin uğultulu sesini ve ba-
lıkçıkların keskin ötüşlerini
dinliyerek gittikçe kaybolan
sahili seyredip durduk. Neden
sonra kaptan Jack bize doğru
açıldı, koltuk altlarını küpe-
te demirlerine geçirerek yas-
landı ve ağır bir sesle:

— Bu ayrılış bana neyi ha-
tırattı biliyor musunuz?" de-

Sonra bizim konuşmamıza
cevap vermemize vakit bırak-

madan o ağır sesiyle devam
etti:

Tam yirmi sene evvelini.
Rio de Janeiro'ya gidiyorduk.
"Cenup yıldızı" gemisine yeni
birinci kaptan tayin edilmiş-
tim. Bir gün akşam üzeri, su-
lar henüz kararırken, Cenova
limanından hareket etmiştik.
Ben arka güverteye yavaş ya-
vas kaybolan sahili seyrediy-
ordum. Birden ser tayfa yanı-
ma geldi.

— Kaptan! Bir motor geli-
yor, dedi.

Gösterdiği tarafa baktım.
Hakikâten suları yara yara
gemiye doğru son süratle bir
motor geliyordu. "Allah kah-
retsin!" dedim, geminin sürat-
ini kesmelerini söyledim. İki
dakika sonra motor geminin
kıç tarafında bir daire gize-
rek, köpüklü dalgacıkların ü-
zerinde sallana sallana gelip

rünmüş, hatta saç, sakal sim-
siyah bir adamdı. Beni görün-
ce şapkasını çıkardı:

— İsmim Emillio Galotti
dir, dedi. "İşte kâğıtlarım!"

Cenuplulara hâs bir neza-
kele eğilerek kâğıtlarım uzat-
tı. Kâğıtlarına şöyle bir göz
gezdirdim, pasaportu, her şe-
yi yolundaydı.

— Pekâlâ, mükemmel ama
dedim biz yolcu alıyorsunuz!

Adam tekrar hürmetle eğil-
di:

— Biliyorum Sir, dedi. Fa-
kat öyle fena halde bulunuyo-
rum ki, size bunları anlatınca
bana yardım edeceğinizi ümit
ediyorum.

Sonra bu garip sakallı adam
çekingen bir tavırla hikâyesi-
ni anlattı. Brezilyada bulunan
bir tanecik kadesi ölüm ha-
linde ve yapa yalnızmış. Pa-
saportunu alıncaya kadar o ka-
dar vakit kaybetmiş ki, yeni

bir vapur beklemeye tahammül
edememiş.

— Böyle bir hâdise hakkında
karar vermek bana aitti. Ada-
mın hali yürekler acısıydı. Bu
vaziyette benim yerimde kim
olsa insanlık münasebetlerinin
icap ettirdiği yardımı yapardı.

— Pekâlâ! dedim size inanı-
yorum Mister Galotti. Yalnız
kimseye görünmemek şartile
sizi gemiye kabul ediyorum.

gürültülerini dinliyerek ömrü-
nü tüketiyordu. Nihayet bir
gece onu yemeğe davet etme-
ğe karar verdim. Tancadan
kalkalı bir gün olmuştu, açık
denizde cenuba doğru iniyor-
duk. Bu sırada ikinci kaptan
Harrison yanıma geldi. Halin-
de bir saskınlık ve daha doğ-
rusu kızgınlık vardı:

— Havadisi okudunuz mu
kaptan? dedi.

Hayretle ona baktım:

Hangi havadisi Allahas-
kına!

Elindeki gazeteleri masamın
üzerine koydu ve kızgın bir
sesle:

— Canım şu bizim Sinyor
hakkındaki havadisi. Bütün
gazeteler yazıyor!

Harrisonun Tancadan aldığı
gazetelere bakmaga başladım
ama, hangi havadisi okuyaca-
ğımı bilmiyordum doğrusu.
Harrison parmağıle bir resmi

isaret edince hayretim arttı.
Bu bizim sakalsız Galotti idi.

Yazıyı bir nefeste okudum. Bu
adam Milanolu tanınmış bir
doktordu ve karısıyla aşığını
bir arada yakalayarak taban-
ca ile öldürmüştü. Yalnız dok-
torun adı Ricardo idi ama,
Harrison buna ehemmiyet ver-
miyordu.

— Gördünüz mü kaptan, de-

(Devamı başka sayfada)

di bence katil bizim gemiye al-
dığımız Gallotiden başkası de-
gildi.

Sonra iddiasını isbat için
resme sakal yaptı. Evet, bu
muhakkaktır. Galloti, doktor-
dan başkası değildi. Fakat ben
hâlâ inanamıyor, garip bir şe-
kilde inad ediyordum.

Galloti biraz sonra geldi.
Günlerdenberi yukarı çıkmadı-
ğı için yüzü sapsarıydı ve bu
vaziyette sakalı daha kara ve
daha gür görünüyordu. Yemek
pek neşesiz geçti. Yemekten
sonra sigaralarını içerken
Harrison da gazeteleri kams-
tırmaya başladı. Niyetini an-
lamıştım. Adamı adeta sorgu-
ya çekmek istiyordu. O yük-
sek sesle bir ay evvel işlenen
bu cinayeti okunken Galloti
ufak bir hareket bile yapma-
dı. Göz ucuyla ona bakıyor-
dum. Bir aralık Harrison ga-
zeteyi ona uzattı.

Bu doktoru tanıyor mu-
sunuz? diye sordu.
Adam bir resme bir de bize
baktı. Hafif bir sesle:

Hayır, dedi. Ben Cenova-
lı ufak bir tüccarım. Bu dok-
toru hiç görmedim.

Harrisonun iddiası suya düş-
müştü. Adamın ağzından ve
hareketlerinden şüpheli çeke-
cek ufak bir şey bile elde ede-
memiştik. Geç vakit Galloti

o daracık kamarasına çekildi.
Ondan sonra adamı bir daha
görmedim. Eğer o salgın has-
talık bizi göstermeseydi belki
de göreceğim yoktu. Fakat bu
salgın vakayı öyle bir sekile
soktu ki hakikat bütün çip-
laklığıyla meydana çıktı. Asor
adalarını kuzeyde bırakarak
Rio'ya doğru yol almağa başla-
mıştık. İşte bu sırada müthiş
Kine sıtması baş gösterdi. Ev-
velâ ikinci kaptan tepeyi yere
vurdu. Arkasından bir çarkeci
ve iki tayfa yatağa düştüler.
Saskın dönmüştük. Ölüm te-
pimizde dolayıyordu. O gece
yarışına doğru vaziyetleri düs-
bütün kötülenmişti. Çarkeci ba-
şı ile hastaların başucundan
ayrılmıyor, fakat az bilgimiz-
le elimiz kolumuz bağlı duru-
yorduk.

Gece yarısından sonra serin
bir hava almak için güverte-
de dolayıyordum. Birden omuz
başında o Italyanı gördüm.
Yavaş ve ürkek bir sesle:
— Hastalam bir kere göre-
bilir miyim? dedi.
Hayretle irkildim.
— Fakat siz, siz doktor
nasuntuz?

Heyecandan titreyen bir ses-
le:

— Evet, dedi.
Bu kadar tepeden inme
bir şeydi ki, afallamıştım. Bu
unulmaz korkunç tesaduf işi-
milze yarıyordu. Bir anda ada-
mın karısıyla asığını öldür-
düğü sahne gözümde canlan-
dı. Hâlâ bir karar verememiş
öyle duruyordum. Adam:
— Vakit kaybetmiyelim, de-
di. Bilmeniz buna karar vere-
bilmek için kaç saat videdanım-
la mücadele ettim.

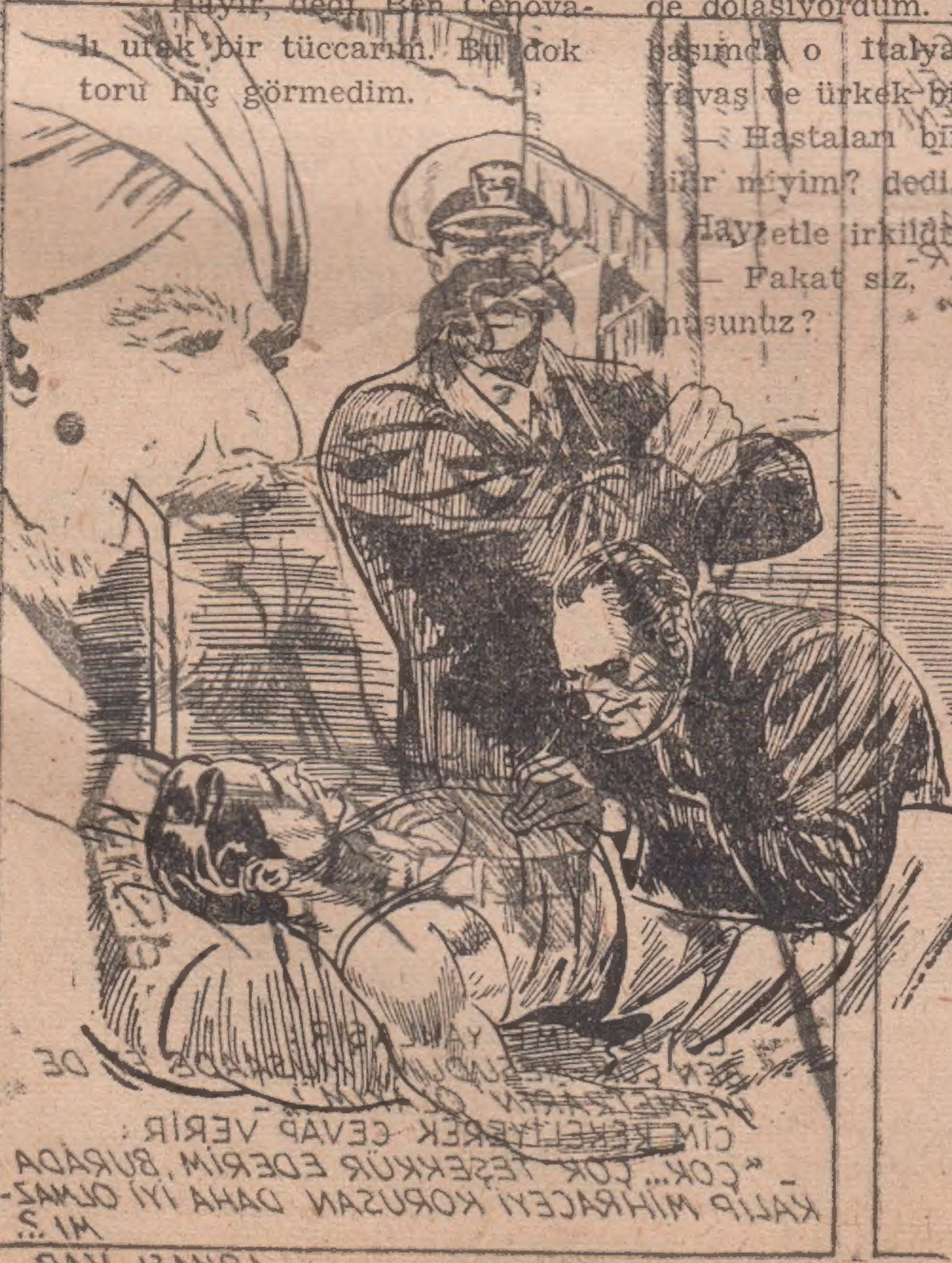
Tam bir hafta geceyi gün-
dize katarak hastalarla uğ-
raştı. Hiç birimizi hastalık bu-
laşır diye yanına sokmuyordu.
Yemekleri kendisi alıyor, o ka-
ra çantasından çıkardığı ilaç-
ları kendisi yapıyordu. Hasta-
ların yanında yatıyor ve ölmü-
yecek kadar az bir yemek yi-
yordu. Bir hafta sonra yanıma
geldi. Avurtları birbirine gir-
mişti. Fakat gözlerinde size
anlatamıyacağım bir ışık ya-
nıp tutuşuyordu.

— Eğer bir fevkalâdelik ol-
mazsa kurtuldular artık, dedi.

Hakikaten de böyle oldu.
Brezilya sularına geldiğimiz
zaman Harrisonla diğer üç
gemici iyileştiler. Adam da
işkret o daracık yere kapan-
dı ve adeta kendi kendisini
hapsetti. Harrison hayatını
kurtaran bu adam hakkında
ne diyeceğini şaşırıyordu. Ben
de videdanım ile mücadele ediyor-
dum. Onu teslim edecek miy-
dik. İkiye karşı dört can kur-
tarmıştı ve onu bu şekilde
adaletle teslim etmele en bü-
yük haksızlığı bir yapmış olar-
caktık.

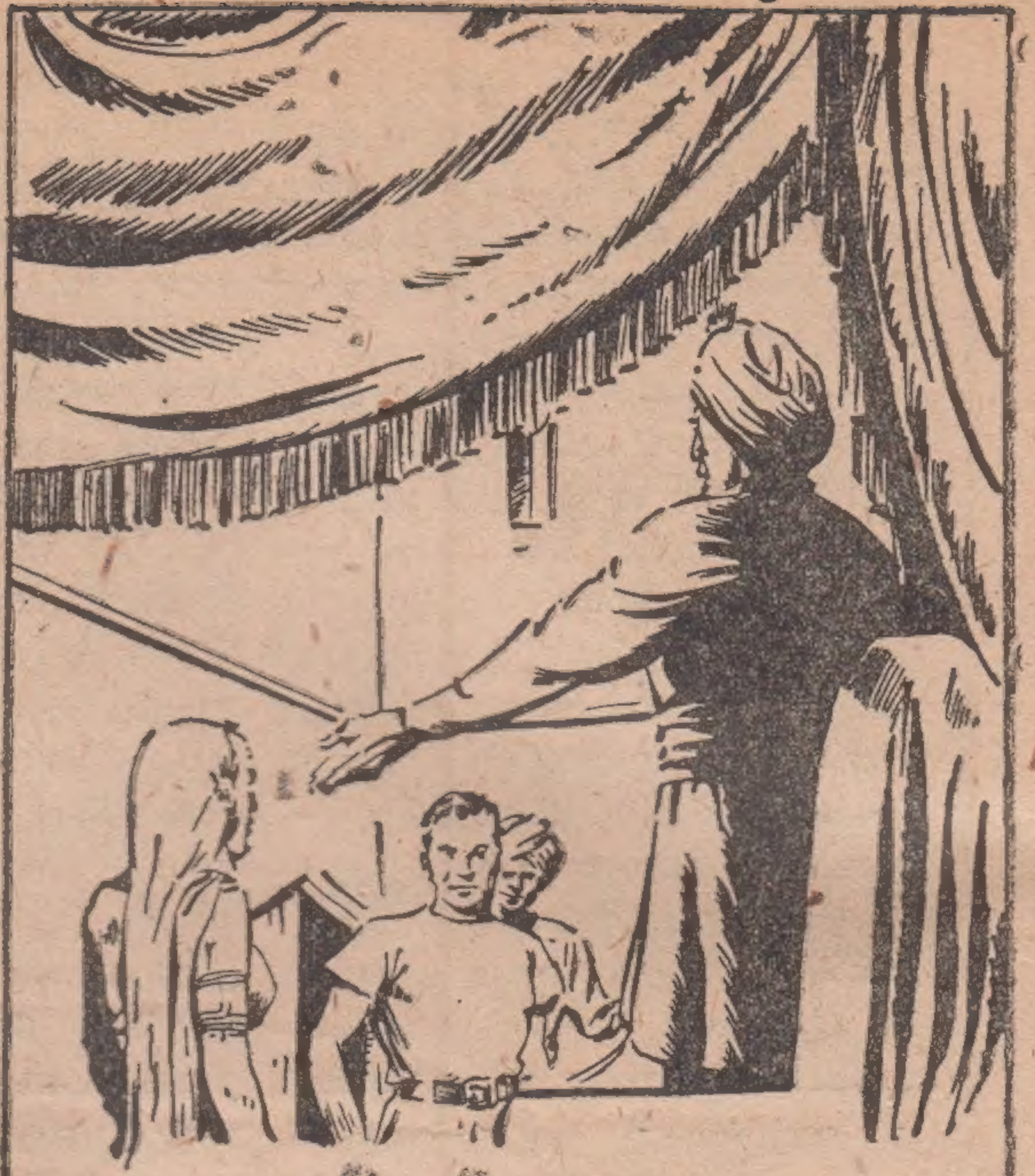
O gece Rio'ya vardık. He-
men doktorun o daracık kama-
rasına gittim. Beni görünce
bir suçlu gibi ayağa kalktı.
Sakalını tıraş etmişti ve o ha-
liyle tıpkı doktor Ricardi idi.
— Lütfen hazırlanın, dedim.
Sizi ben götüreceğim.

(Devam 2. üncü sayıdadır.)

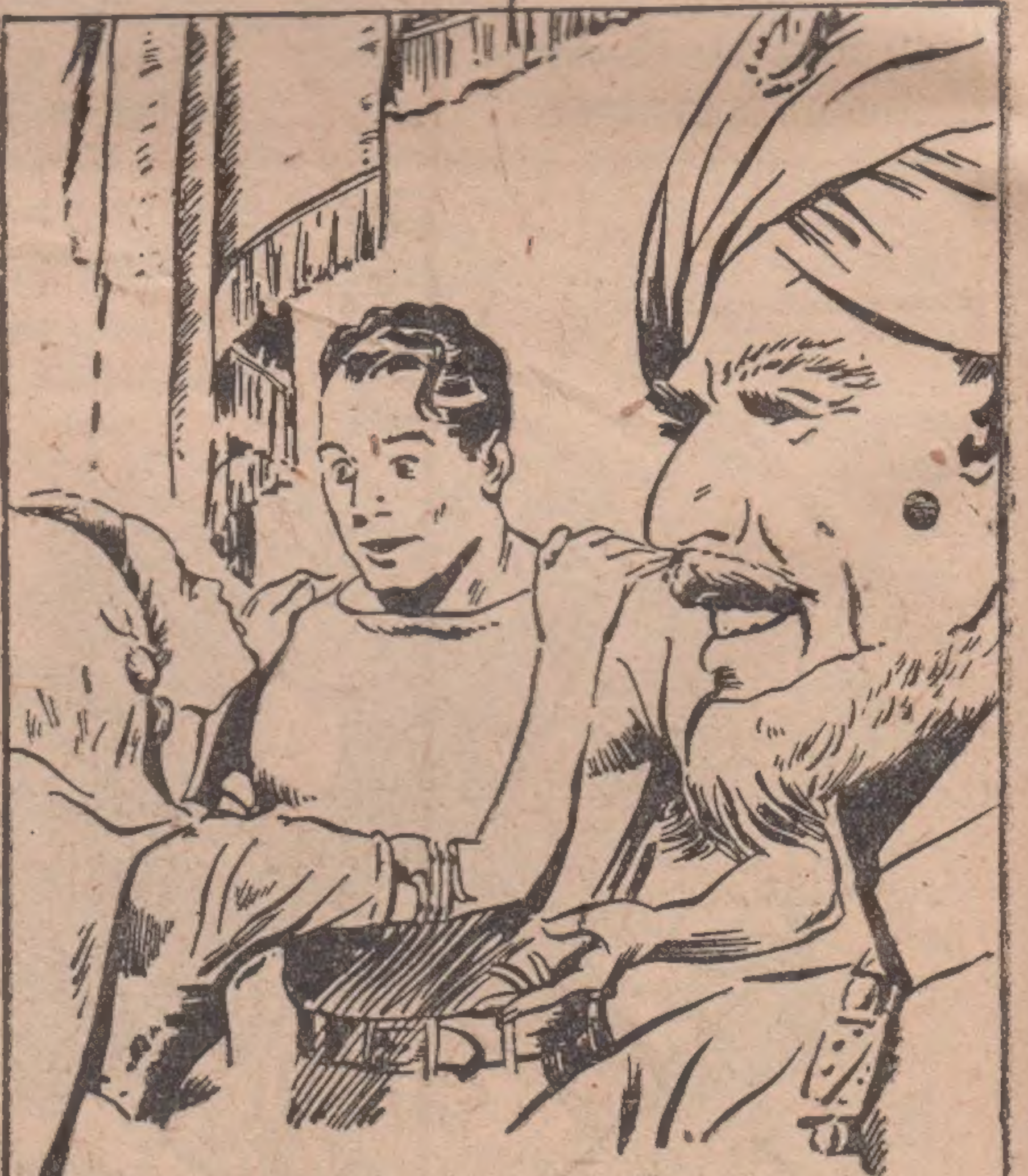
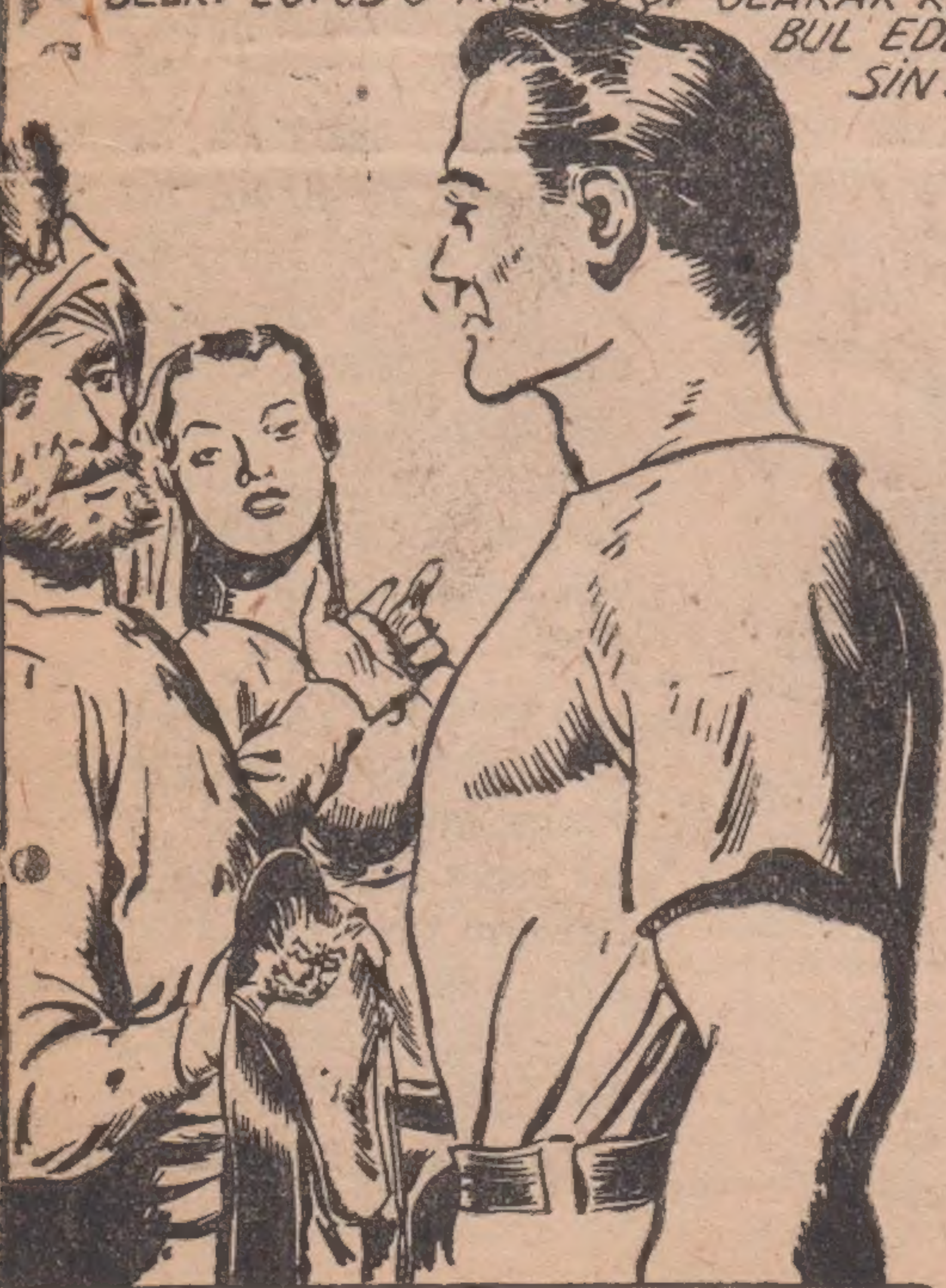
BAY TEKİN

CİM MİHRACENİN ÖNÜNE ÇIKMAĞA HAZIRLANIRKEN, MİHRACEYE KENDİ TABANCASI İLE ATEŞ EDİLDİĞİNİ VE YEGANE ŞAHİT BABU GUMÇİ'NİN DE ÖLMÜŞ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜR.

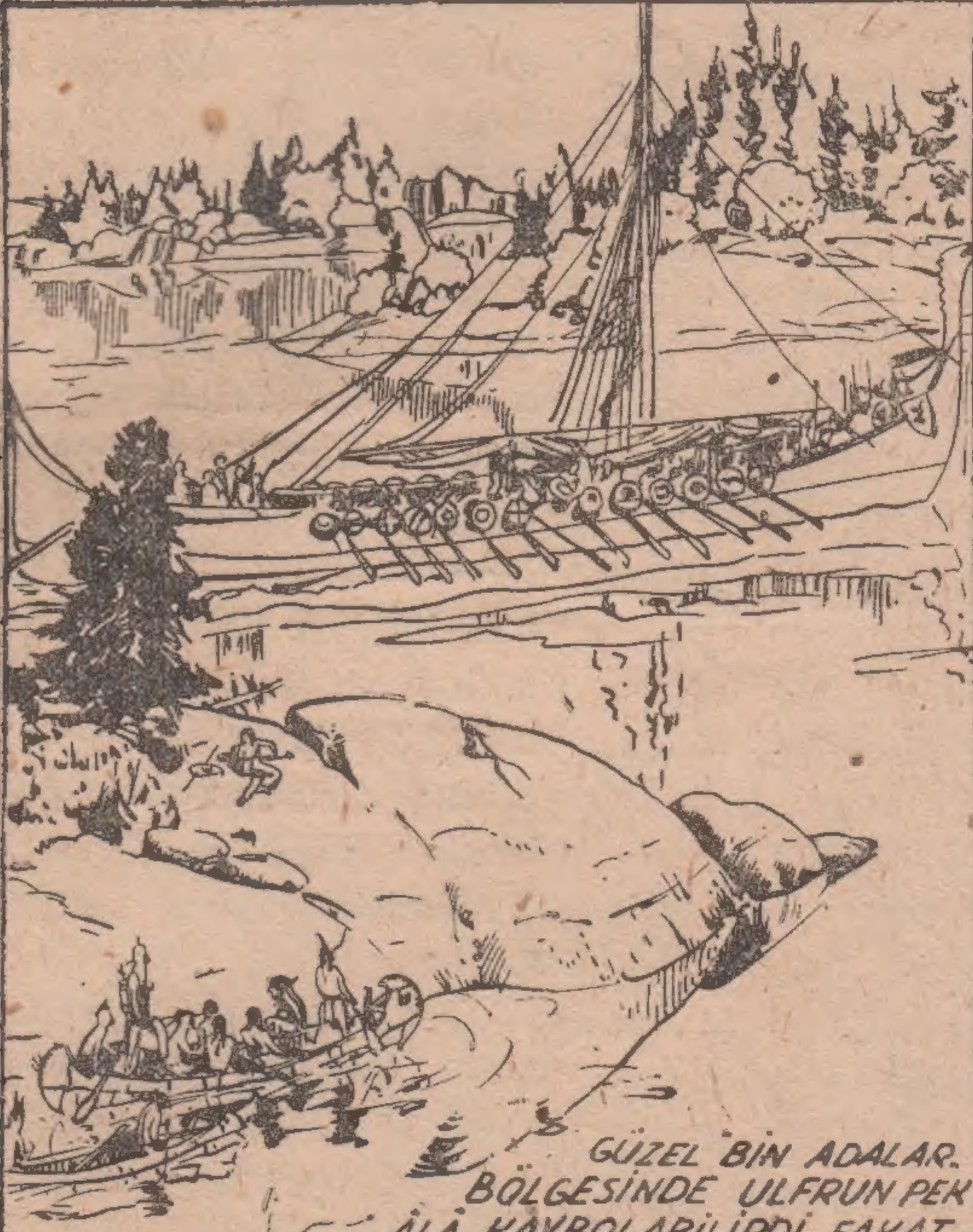
MİHRACE CİM'İ GÖRÜR GÖRMEZ MUHAFIZA EMREDER: - "DERHAL ELLERİNİ ÇÖZÜN, CİM... YEĞENİM BENİ ÖLDÜRÜP SENİN ÜZERİNE DİKKATİ ÇEKMEK İSTEDİ. FAKAT BENİM SADIK CASUSUM HER ŞEYİ GÖRDÜ."

SENİN TABANCANI MÜZEDE SAKLIYACAĞIM. FAKAT KÜTÜKLÜĞÜNÜ YAKUT VE ELMASLARLA DOLDURDUM. ONLARLA BENİ HATIRLARSIN. MİHRACE HAFİFÇE GÜLÜMSİYEREK SÖZLERİNE DEVAM EDER: - "BELKİ LOTUS'U HİZMETÇİ OLARAK KABUL EDER-SİN!"

LOTUS CİM'E YAKLAŞIR: - "BEN ÇOK MESUDUM, MÜSAADE ET DE HİZMETKÂRIN OLAYIM!" - CİM KEKELİYEREK CEVAP VERİR: - "ÇOK... ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM, BURADA KALIP MİHRACEYİ KORUSAN DAHA İYİ OLMAZ-MI?"

ARKASI VAR...

GÜZEL BİN ADALAR.
BÖLGESİNDE ULFRUN PEK
ALA KAYBOLABİLİRDİ FAKAT
KIZIL DERİLİLERİN ONU DURMA-
DAN TAKİP ETMELERİ YÜZÜNDEN SAKLAN-
MAK İMKÂNSIZDIR, AÇLIK VE UMİTSİZLİKLE DO-

LU GENİ Nİ-
HAYET **ONTARIO** GÖLÜNE GİRER..
BU DURUMA ARTIK TAHAMMÜL EDEMEYEN
TAYFA, İSYANKÂR TAVIRLAR TAKINIR.
ELEBAŞLARI....

... ULFRUN TARAFINDAN ÖLDÜRÜLÜR!
BÜTÜN BUNLAR ARTIK ULFRUN'UN KORKU-
LU RUYALAR GÖRMEĞE BAŞLADIĞINI ANLA-
TIR...

BU SIRADA DÖNÜP KARŞISINDA BÜTÜN
BUNLARA SEBEP OLAN ALEDA'YI GÖRÜR.
KANA BULAŞMIŞ KILIÇI ELİNDE OLDUĞU
HALDE, ONA DOĞRU İLERLER...

sey Dr. Harriganın öldürüldüğüdür.

— Ya.. dedim.. Su halde doktor Harriganın onu bir mücadele esnasında tehlikeli bir şekilde yaralamış veya öldürmüş olmasına ihtimal verilemez. Böyle olsaydı ceseti bulunurdu.

Doktor Kuncce:

— Tabii dedi. Hem böyle bir şey olamaz. Doktor Harrigan şahsi meselelerini işine karıştırmazdı. Bu bakımdan çok dürüst bir adamdı. Zaten darbeyi yer yemez öldüğü anlaşıldı. Peter Melady'ye gelince, bilmediğimiz bir sebepten hastaneyi terkettiğini düşünüyoruz.

Mr. Lamb bana doğru eğilerek:

— Bu nedir Miss Keate? diye sordu.

Elinde parlak bir kâğıda sarılı bir şey vardı. İtina ile kâğıdı açtı. O zaman bunun bir ameliyat bıçağı olduğunu gördü ve ucundaki kan lekelerinden, onun Dr. Harriganın göğsünden çıkarıldığını anladı. Fakat bu bıçağın sapı tertemiz, pırıl pırıldı. Halbuki biraz evvel üzerinde gayet belirgin bir şekilde, birtakım parmak izleri görmüştüm.

Komiser muavini sualini tekrar etti:

— Nedir bu?

Dre. Kuncce:

— Size söyledim ya, dedi. Mr. Lamb sert bir tavırla:

— Size soruyorum, dedi. Sorduğum zaman cevap verirsiniz. Şimdilik bu genç bayanı sorguya çekmek istiyorum.

Söyleyin Miss Keate, elimde tuttuğum bu cisim nedir? Adamın kendini beğenmişliği, mühim bir iş yaptığını hissettirmek için her çareye başvurması ve burada aklı başında bir insan olarak yalnız kendisi bulunuyormuş gibi hareket etmesi sinirime dokunuyordu. Bundan başka soruşturmamdan, aleyhime cephe aldığı gün hissediyordum. Dudaklarım kurumuştu. üzerinden dilimi geçirerek:

— Bu bir ameliyat bıçağıdır dedim.

— Anladım. Siz bu bıçağı nereden aldığınızı biliyor musunuz?

— Evet.

— Onu Dr. Harriganın üstünde gördüğünüz zaman sapı böyle tertemiz, pırıl pırıl mıydı? Yoksa üstünde parmak izleri mi vardı?

— Parmak izleri vardı galiba.

— Halbuki şimdi sapı tertemiz. Siz buna ne dersiniz Miss Keate? Sakın onu siz temizlemiş oluyasınız? Söyleyin, bıçağı siz mi sildiniz?

— Ne münasebet? Ona dokunmadım bile; beni ne hakla itham ediyorsunuz?

Komiser muavini biraz ilerlettiğini anlamıştı. Yumuşak bir sesle:

— Sizi itham etmiyorum. Sadece hakikati öğrenmeğe çalışıyorum. Mesela cinayeti bir arkadaşınız bir meslektaşınız işlemiş olabilir. Ona acıyarak onu kurtarmak maksadıyla, bıçaktaki izleri silmiş olabilirsiniz. Öfke ile:

— Ona dokunmadım diyorum size.

Size diye cevap verdim. Bıçaktaki izleri siz silmişsinizdir. Onu yapmağa sizden başka kimse cesaret edemez. Bu hakkı hakkında söylediğim her

Dr. Kuncce sinirlerinin son derece gergin olduğunu anlamıştı:

Miss Keate çok yorgun, dedi. Din gece hemen hiç uymadı. Bundan başka kendisine itimat edebilirsiniz, bu mesele hakkında fazla bir şey bilmediğine inanabilirsiniz.

Komiser muavini:

— Ya.. dedi. Mr Melady onun hastası değil miydi? Mr. Meladynin hususi hastabakıesi o değil miydi? Cinayet yapıldıktan hemen sonra asansöre binen o değil miydi?

Elindeki bıçakla bir hareket yaptı:

— Sonra bu bıçak da var, belki gördüğüm izler Miss Keatenin parmak izleriydi.

Öfkeyle irkildim. Umumiyetle nazırcı cevabımdır. Fakat o esnada ne söyleyeceğimi bilemedim. Doktor yerinden kalktı:

— Mr. Lamb emin olun, Miss Keate şüphe edilecek bir insan değildir. Bundan başka, son derece yorgundur, dinlenmeğe ihtiyacı var.

Komiser muavini tehdit eder gibi:

— Bu binanın içinde hakikaten her türlü şüpheden uzak olan bir insanın bulunup bulunmadığını bilmiyorum, dedi. Göz ne ile doktora bakıyordu:

— Benim kendime baskı metotlarım vardır. Miss Keate diye devam etti. Belki size acıyıp görünür ama, olup bitenleri bir defa daha anlatmamızı isteyeceğim. Mavi ve beyaz informal elbisenizi size Harriganın hastanızla beraber yukarı çıktığını söylediği andan başlayın.

(Devamı karşıki sayfada)

İtaat ettim. Hadiseyi yüzü-
cü defa anlatıyor gibiydim.
Komiser muavini beni sonuna

kadar dinledi, sonra tenakuza
düşünmeğe çalıştı. Bilhassa a-
sansörü getirtmek için tam beş
defa uğraşmamı onu alakadar
etmişti. Durup durup asansö-
rün düğmesine ne zaman ve
hangi katlarda bastığımı sor-
du. Üçüncü defa, düğmeye bas-
tığımı zaman asansörün gelme-
si ona garip görünüyordu. Bu-
nunla beraber ne kadar uğraş-
tıysa gayretleri hep boşa gic-
ti, benim suçlu olduğumu pos-

terem bir delil elde edememiş-
ti. Nihayet.

— Anladığıma göre, bedrin
katından yukarıya çıktığınız
zaman, sitajyer yanınıza yak-
laşarak Dr. Harriganın hasta-
nızı ameliyat odasına götürü-
şünü söylemiş, bunun üzerine
ameliyat odasına çıktınız, fa-
kat orada kimseyi bulamayın-
ca, merdivenlerden tekrar bu
kata indiniz, öyle mi?

— Başımı tasdik eden bir şekil-
de eğdim. Mr Lamb devam
etti:

— Hastanızı burada da bu-
lamayınca, tekrar yukarı çık-
tınız, fakat ameliyat odasında
kimse olmadığı için aşağı in-
mek için asansöre bindiniz, a-
şağıya indiniz ve cesedi ancak
birkaç dakika sonra gördü-
nüz.

— Evet.

— Asansörün düğmesine kaç
defa bastınız?

— Beş defa. Bir defa, aşağı-
da, yemek odasından çıktığı-
mız zaman bastım, fakat işle-
medi. İkinci defa olarak bur-
da, ameliyat odasına çıkmak
için burada, bizim katta bas-
tım. Yukarıda, ameliyat oda-
sından çıktığı zaman tekrar
bastım, fakat asansör gene iş-
lemedi. Merdivenlerden inmek
mecburiyetinde kaldım. Bura-
ya geldiğim zaman koridorda,
Miss Ash'la erkek hademeler-

den Jacob Teuber'i gördüm.
Teuber aşağıya bir ölü indire-
cekti, uğraştığı halde asansö-
rü o da açamadı. Tekrar yuka-
rı çıktım. Çok heyecanlıydim.
Ameliyat odasını gene boş gö-
rünce, ne yapacağımı şaşır-
dım. Odadan dışarı fırladı ve
asansöre yaklaşarak düğmeye
bastım. Asansör geldi, kapıyı
açtım içerisi karanlıktı, gir-
dim ve üçüncü katın düğmesi-
ne bastım. Sonra..

Bütün bunları anlatırken o
kadar titriyordum ki sonunu
getiremedim. Dr Harriganın
cesedi gözümün önünde can-
lanmıştır.

Mr Lamb, Dr Künce'a döne-
rek:

— Katlardan birinde bur-
da olduğu gibi, ışığı asansörün
içine vuran başka bir yazı oda-
sı var mıdır? diye sordu.

— Yalnız ikinci katta var,
dedi. Dördüncü katta asansö-
rün kapısı ameliyat odasının
tam karşısına düşer. Birinci

katta ise asansörün karşısın-
da müdüriyet vardır.

— O halde asansörün bütün
bu zaman zarfında nerede ol-
duğunu tesbit etmemiz lazım-
gelecek. Miss Keate, bu bacağı
nereden almışlar acaba?

Dr. Künce'un yüzüne bak-
madan:

— Bilmiyorum, dedim.
(Devamı var)

SUÇLU

(Baş tarafı 5 inci sayfada)

Hiç bir şey söylemedi. Ya-
rım saat sonra elinde bavulu
ile güverteye geldi. Hastalar
kendisine teşekkür ettiler. Du-
daklarını ısırarak, heyecanla
onlara mukabele etti. Limanda
hiçbir zorluğa uğramadan cad-
daye çıktık. Tenhaca bir yere
geldiğimiz zaman elimi uzat-
tım:

— Yaptıklarınıza ben ve ar-
kadaşlarım minnettarız, dedim.
artık gidebilirsiniz!

Şaşırılmış bir halde yüzüme
baktı: Nasıl, beni teslim etmeye
cek misiniz?

Hayır, dedim sizi haya-
tında hiç görmedim Doktor
Ricardi!

Loş aydınlıkta titredigini
hissettim. Sonra birden o buz
gibi elini uzatarak elimi he-
yecanla sıktı. Biran öylece
dura kaldı. Bir şey söylemek

istiyordu, fakat heyecandan
bir kelime bulamadığını anla-
mıştım. Adeta kekeler gibi
"Teşekkür ederim, teşekkür
ederim.." diye mırıldandı. Ve
elinde bavul ile yan sokaklar-
dan birine saparak kayboldu.

Kaptan Jack burada sustu.
piposundan derin bir nefes ge-
kerek denize tükürdü. Simal
rüzgarı hâlâ geminin bordala-
rından ışıklar çalarak esiyor-
du ama, sahilin o göz gibi aç-
ılıp kaybolan ışıkları artık gö-
rünmüyordu.

KARA MASKE

Pazartesi gülleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Füllen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
HAMİD ŞENDUR

Yazı ve Teknik Sekreter

Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: **VAKİT**

Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat: II

Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kırş.

Sayısı: 15 Kurus

Yıl: 1 Cilt: 1 Sayı: 11

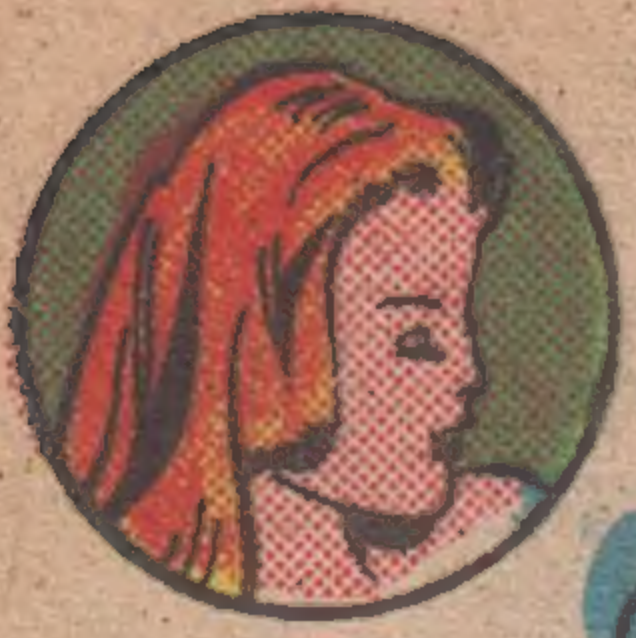
5 OCAK 1947

RADYOLU POLİSLER 11

Mandrake ②

11

BAY TEKİN

11

Acaip Mahlûklar Dünyasında

BAY TEKİN'İN BINDIĞI KUŞ YAVAŞ YAVAŞ MUVAZENESİNİ KAYBETMEĞE BAŞLARKEN DALE VE ALA MERAKLA YUKARIYA BAKIYORLAR... ARİON ZAFERİNİ TAMAMLAMAK İÇİN VAKİT KAYBETMEDEN TEKRAR SALDIRIR...

ARİON MERT BİR DÜELLOCUDUR VE SALDIRIRKEN BAY TEKİN'E :- "KENDİNİ KORU!" DİYE BAĞIRIR.

BAY TEKİN KENDİNİ KORUR VE BÜYÜK BİR ÇEVİKLİKLE DÜŞMANININ BINDIĞI KUŞA ATLAR.

KISA BİR MÜCADELEDEN SONRA BAY TEKİN ARİON'U KİMİLDAMIYACAK BİR HALE GETİRİR VE MUZAFFER OLARAK ALA'NIN YANINA DÖNER.

Halıçaya

İZDİVAÇ !?